

www.hln.be

Date: 25-07-2021

Periodicity: Continuous

Journalist: -

Circulation: 0

Audience: 501000

<https://www.hln.be/antwerpen/zna-zet-werkloze-pijnpatienten-op-weg-naar-job-niet-kijken-naar-wat-niet-meer-kan-maar-wat-wel-nog-lukt-a39a9159/>

ZNA zet werkloze pijnpatiënten op weg naar job: “Niet kijken naar wat niet meer kan, maar wat wél nog lukt”

Volledig scherm PREMIUM

De cijfers zijn hallucinant: 140.000 Belgen hebben door chronische pijn géén job. Daar wordt gelukkig aan gewerkt, ook in Antwerpen. En wel via het project ‘We go to work’ van ZNA (Ziekenhuis Netwerk Antwerpen) én GTB (Gespecialiseerd Team Bemiddeling). Pijnpatiënten Sabine en Myriam hebben nu weer perspectief. “Zonder alle begeleiding zat ik nog in de zetel voor me uit te staren”, getuigt Myriam.

Afspreken doen we in de ZNA Pijnkliniek in Hoge Beuken in Hoboken. Sabine Neef is sinds februari dit jaar wijkwerker in Schoten. Ze helpt schoolkinderen veilig over te steken en houdt toezicht tijdens de pauzes. “Ik heb een nieuwe roeping gevonden. Hopelijk mondt dit ooit uit in een contract op school.”

Ontslagen na een jaar

Hoe anders was het twee jaar geleden. “Tot dan werkte ik als poetshulp. Op een dag kón ik niet verder. Ik had uitstralende pijn aan de hals. Een spoedarts van ZNA Palfijn verwees me naar Hoge Beuken door. Het was de bedoeling om opnieuw bij mijn werkgever aan de slag te kunnen. Maar er was geen aangepaste job en ik werd ontslagen na 12 maanden.”

Sabine kwam terecht bij Ingvild De Bruyn, bemiddelaar bij het Gespecialiseerd Team Bemiddeling (GTB). Eén of

twee dagen per week werkt ze in ZNA Hoge Beuken. “We kijken wat de patiënt nodig heeft om een job te vinden en wat de drempels zijn. We focussen op wat wél lukt.”

Ik leerde dat ik bij pijnopstoten naar de oorzaak kon zoeken. Af en toe een beetje pijnstilling volstaat nu. Ik ben heel veel beginnen te wandelen.

De resultaten bleven niet uit voor Sabine. Ondanks de pandemie. “Mijn kine stopte toen tijdelijk. Gelukkig viel ik niet in een zwart gat. Met dank ook aan mijn man en familie. Ik leerde dat ik bij pijnopstoten naar de oorzaak kon zoeken. Af en toe een beetje pijnstilling volstaat nu. Ik ben heel veel beginnen te wandelen. De ideale afleiding. ”

“Tranen in de ogen”

Sabine is nu wijkwerker, maar Myriam (ze verkiest haar familienaam niet te geven, red.) staat nog niet zo ver. Zij crashte in maart 2019. “Bijna dertig jaar lang was ik opvoedster bij mensen met een zware meervoudige beperking. Maar de jongste jaren werkte ik door de pijn met de tranen in de ogen. Nadat ik van de spoedarts morfine kreeg voorgeschreven, belandde ik via Dr. Dua van ZNA Middelheim in ZNA Hoge Beuken. De behandeling maakte de pijn wat draaglijker, maar ik kreeg wel een burn-out omdat ik bang was dat ik nooit meer zou kunnen werken. Ik leed aan een laag zelfbeeld, geraakte thuis nog moeilijk uit de zetel. Snel was duidelijk dat een terugkeer naar mijn vroegere job moeilijk zou zijn. Ik moet mikken op een activiteit met weinig stress en zorgen.”

Inmiddels heeft Myriam zich ingeschreven in het GTB-traject. “Ik heb veel aan Ingvild te danken. Hier word je echt gedragen. Je bent hier geen nummer en ze houden rekening met je eigen tempo. Zo voel je dat je vooruitgaat.”

We zorgen in ons land goed voor de zieken, maar niet voldoende voor de invaliden. Van elke euro uitkering wordt slechts 17 eurocent gebruikt voor actieve ondersteuning. In Zweden is dat 1 op 1.

Dr. Marie Van Remoortere werkt al tien jaar in de ZNA Pijnkliniek. In die periode nam het aantal langdurig arbeidsongeschikten in ons land met meer dan de helft toe. “We zorgen in ons land goed voor de zieken, maar niet voldoende voor de invaliden. Van elke euro uitkering wordt slechts 17 eurocent gebruikt voor actieve ondersteuning. In Zweden is dat 1 op 1. In het kader van ‘We go to work’ komt GTB nu op de ziekenhuisvloer samen met ons multidisciplinair team onze patiënten begeleiden als deel van het herstelproces. Ik zie veel jonge patiënten: dertigers, veertigers, vijftigers. Vaak sukkelend met de rug en uitstralende pijn. Artsen kunnen hun pijn verminderen, maar zonder de juiste begeleiding verbeter je daarom nog niet hun welzijn. Psychologen, ergotherapeuten, kinesisten en maatschappelijk werkers: ze zijn een noodzakelijke schakel.”

Maatwerk

Intussen begeleidde ‘We go to work’ binnen ZNA 48 mensen. Dertien van hen stroomden al door naar een vervolgtraject bij VDAB of GTB, een volgende stap naar werk. Voor de anderen loopt het nog. “Sommige mensen help je met een paar zinnen weer op weg. We doen aan maatwerk. We proberen onze patiënten de kracht te geven om vooruit te gaan”, zegt Van Remoortere.

Tot slot: in heel Vlaanderen wil men op drie jaar tijd bijna 1.200 pijnpatiënten bereiken. Alles samen mikt men met het project op ruim 1.700 pijn- en revalidatiepatiënten. De middelen komen van het ESF (Europees Sociaal Fonds). GTB werkt samen met tien pijn- en revalidatiecentra, waaronder ZNA in Antwerpen.